

עין משפט
גר מצוה

בב א מיי פיד מהל
קיש הל' א סג
עפן ית עוש' א"ח ס' פ
סעי ג:
בד ב מיי פיד מהל
תפילין הל' יג ופיד
מהל' אגילות הל' ט סג
עפן דרגן ב עוש' א"ח
סמן לא סעי' ה וטוש'
א"ד ס' שפ' ספי' א:
בד ג מיי פיי מהל' שג
הל' א סג לאחן סה
עוש' א"ח ס' שג
סעי' כח:

מוסף רש"י

[illegible]

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

שבת דלענין רופים ליכא
דחריד דבעי לסיבועא.
ו"כ אינו פטור עד מוצאי
ליה עד מוצאי שבת אבל

ממאי לאו דאי לא ב
כשבת אמר רבא לא
אב"י והא עד מוצאי
קתני אלא אמר רבא
ממאי קמ"ל קמ"ל ד
כדשמואל דאמר שם
מותר ליכנס בה ב
אגרות מתיב רב יוס

שמעו לילה הראשון
עשה מעשה מו
לא עשה למיבעל אמר ליה רבא
אמר ליה רבא
אלא מעתה מבט
רפפור וכי תימא ה"ר
אבדא אמר רב
האמורות בתורה חזי
בהן פאר אלא אמר
האמורות אס לא עשה
אף כשני בשני פפור
אידך ראשון ושני פפור
התם נמי בבידרא פפור
תנאי דתניא הכונס אס
בכתחלה כשבת וחס
דכמיס אמר רבה רבי
דכמיס שאין מתכוין מו
דכמיס ר' שמעון בפפור
לא כהללו אמר ליה
בקיין אלא י' בקיין
למה לשאני בקי י' בקיין
אסור רוב בקיין
רב חנן אבאי אלא
ממפה למה א' התם ע
רבי אמי ²⁰המפס
לעשות לה פה חיוב וחס

על מק"ש כיון דבקיפין
שמחמין לנפול צעלה
! צעלה גמורה דלמחר
ג"ג היה פטור ומחמין
לכל בשנת שאינו מחמין
שאינו בקי פ"י לפי שאינו
מעשה קודם מעשה יראה
ר"ב בקיפין הן. וכל חד
שומע הכא לדרוש בקיפין
ד' ת: וסו: בחולה שעביר
ולא היה ריחא נודף מי
ומה צעילות בלא סו או
שמי וצפרק בתרא דנדה
וגבירה הוא וסו אמרינן

יכול לנעול בקילה גמורה
לדשמואל: **מלא** סעיה:
ההטט ומשי דשסעינין ומי
עדיין בחולה אזי וקשה ל
סגר מן הספר ונראה לר"י
שסעינין אפילו בשבת ומה
ממנה: **אם** לעשות זה
בפרק שמונה שרצים (ש)
ר"ח ולא לפתח ופס"ה א
ממנה ליהא פטור וקיימא
ממורסא שרי משום דער ה
ר"ח שפיר דכחא ודלי דה

על מצי בעיל אפילו
לבר משבת אמר ליה
שבת ארבעה לילות
כשבעל אי כשבעל
שרי למיבעל שבת
וואל ⁶פירצה דחוקה
שבת ואע"פ שמישה
⁷חתן פטור מקרית
עד מוצאי שבת אם
אי לא דמריד רבעי
ובבי לא דמריד דלא
ומשום מירדא פטור
ספיתנו כים הכי נמי
והאמר רבי אבא בר
ל חייב בכל המצות
מן ז' התפילין שנא'
רבא תנאי היא דתנא
מעשה בראשון פטור
אף שלשישי ותנאי
דור שלשישי חייב ואביי
וני דתנאי חייב כי
ת התבולה לא יבעול
בכמים מתירין ⁷מאן
שמעון היא ⁸דאמר
ר אמר ליה אביי והא
סיק רישיה ולא ימות
בבליים שאין בקאין
בהמייה א"כ מורד
מרו בקי מותר שאינו
הן אמר ליה רבא בר
מעטה שושבין למה
ומא יראה ויאבד מתיב
מורסא שבת אם
ס להוציא מנזה לילה
פטור

מוסר. לבעול בשבת
רוח בקיפון ין. הייך
הוא: שדינין למח. מחמר
לקמן (דף טו) וינעמדין
למשמש את החמן ואת הכ
מחמא: טעמא בחוליו. ו
מפה למח. לברר את הכח
למה מפה למח: אמר ל
ויזילא ויזכר ויזכר ויזכר
לעמן מחמר לו עדין ין
נפח שקורין קל"ג: אם ל
לה פתח זה ליום מחמר:
בונה "דאסחמן בנין בבני

שֶׁאֵלֶּה מִתְּעַבְרַת בּו בְּלֹא דֵס
וּשְׁבִינִין לְבָה סַחַל לְבָה. פִּי
לֵב שֶׁלֹּא יִטֵּה וְיִעֲבֹל
וְיִי לֵב מִתְּרֵן מִמֶּה שֶׁשֶּׁקֶט
כְּפִירוֹס רִי"ת דְּרוֹקָא מִשְׁנֵת
סָפִי שֶׁמֶה יֵאֵרֶע שֶׁלֹּא יִטֵּה וְ
מִחַ וְיִיבִי. דִּפְחָה זֶה עֲשִׂיָּה
לֵב דָּף: יו"ט (סֵס) מִקְמִינִן לֵב
סֵסר שֶׁמֶה לְכָרִי שֶׁמֶהוֹר לֵב
לֵב דִּפְטִיור וּמוֹתֵר כִּיּוֹן לֵבִי
לֵב נִיִּי מִשּׁוֹס מִזֵּה הִי לֵב
וְיִ פִּסְקִי רִישִׁיָּה לְעִנֵּן פִּתַּח

עד מוצאי שבת דקחני להבי מני להו
י למיבעל וכל דם שהוא מוציא תמיד
מעין מינה נמי דמוחר לצעול בחבורה
מוצאי שבת קפני. ולא משכחת ליה

לכר משבת דהא גרביעי ויפת רש
כאן יליי חמישי וששי ושבת ומוצאי
שבת: אי כשבעל. ולא ואלא דא לזרעק
ען מלא הישר דהא כחולים איז דרעקט
דן חלל שבת מתי קמ"ל ילימי
נחמין לה ארבעה לילות על כרחך
משום בעיטל שבת נקט לה: **שפיר**
לזרור. והאי נמי דלמא מחבל
פורחא ומשפיקא לא אסרינן ליה:
מאי לא. ואלא דפטור ליה מק"ש

בליי שבת משום דטריד במזוה דנשי
למיבעל והעוסק במזוה פטור מן
המזוה: דטריד דלא בעל. מאטער
שלא בעל: פטור דטריד פטור.
במזוה ומזוה זכר פטור מאחר
שאנו מחשב לעסוק במזוה: שגאמר
בסן פאר. פאךר חזוה עליך
(ויחזקאל דו) ואכל מעול בעפר קרט
ורכאז ואין זה פאר לתפילין: [א]לא
אמר רבא. ודאי לא מיתא לתרוי הא
דקחן פטור מן ק"ש משום דלא מני
בעיל דא"כ לא הא פטור דהא לא
טריד בדבר מזוה: פאלי ראי.
בעילת חצורה בשבת ומאן דאסר
לבעול בשבת כמנאי אמרה לשמעתיה
דריבא חזא אחרינא דאסר למיבעל
דמנא חזא [ב]וי. פטור. מקריח
שמע: שמינ חייב. דשבת הוא
ואסור לבעול: ואב"י. אמר לך
הך מנאי נמי בטרידא פליגי והאי
דפטור ליה מק"ש לאו משום דשרי
למיבעל אלא קסבר המטענא זכר
לא מזוה פטור מקריחא שמע ולא
דמי לאכל דטריד טרידה דרשות שאין
אנו מזוה אע"פ שאביחורו מזוה
ומאן דמחייב סבר טרידה לא פטר
[א]ורבא דאמר כמנאי לבעול פליגי
והני מנאי כהני מנאי: כהנייה.
שמעין דרדיון ואין מוהיאס דס:
אס כן. דנקיטין. טורד למס.
הא טורד להסור מיהא: בתי
אס כן.

פסוק רביעי ואלו ימות הוא:
ומה לאו פסוק רביעי ואלו ימות
שני בקצין לבבול בלא דם הא דמתי
שני שובצין אחד לו ואחד לה כדי
למרות לבקר אחריהם שלא יסגור בה
קצין בהכתיים שני שובצין שובצין:
ולעומדן יצי אלף היא שני שובצין
שמה יראה ויאבד. שמה לא יטה
מנחיה דם דליוו בהכתיים אם בא
אז: פסוק מורסא. הסופה הם
ועל הם: שמתחילין לימות והלכות
יב. שהוא מתקן פסח ויחיד ממוס
ס דכתיב וכן את הלל (בראשית ב):
פסוק

כל בטהיה אין אשה מתעברת ולהי
הומורוס כיון שכן בקיזין לעשות בנה
עלה גמורה ויאחד המפס ואלו כלה
ולד זהו יליד לשני ממקד אדמה
ל פריך דמפה וששניין למה דלריך
ולו בעילה גמורה ויאחד דס בחולס
וכנים וזהו אלהים אור וזהו א
שמן ושקא דעמיה דרבי אה
מלאכה שאינה זריכה לגופו והכי
ריך לפתח אף על גב דשאר מלאכה
שבי ועוד אפילו שרין משום עשר
לא משום זערא היה חסור אבל
גבי

מסורת הש"ס

(א) נדה סד; (ב) ברכות טז;
 (ג) תוסה כה; ברכות יא, טז;
 מו"ק טז, ע"ש [שתחית
 פ"ו]; (ד) [עירובין פג,
 ושי"ג]; (ה) [לעיל ה' ושי"ג];
 (ו) שבת קי, ושם; עדות
 פ"כ מ"ה, (ז) ז"ל
 בהעראותיו, יעדן, (ח) גיי

תורה אור השלם

ו. האגק דם ממים אבל
לא תעשה פארך חבוש
עליך ונעליך תשים
ברגליך ולא תעטה על
שפם ולחם אנשים לא
ואכל. יתובאל כד יז

גליון הש"ס

דעם צווייטן טאג פון דעם חורבן וואס
האט געפאלן אויף דעם גאנצן
פאלסטין, וואס האט געפאלן
אויף דעם גאנצן פאלסטין.

לעזי רש"י

קלוי"ב. נפיתות.